

Η Κυριακή των Μυροφόρων και η καταξίωση της γυναίκας

/ Γνώμες

Είχε και αυτή τη συνέπεια η Ανάσταση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ευσεβείς Χριστιανοί. Συνέπεια πού φαίνεται στη σημερινή ευαγγελική περικοπή. Να δώσει τιμητική θέση στη γυναίκα.

- του Αρχιμ. Θεόφιλου Λεμοντζή (Δρ. Θεολογίας)

Να την ανασύρει από το περιθώριο της ζωής και να την αναδείξει προσωπικότητα άξια για πρότυπο και στους άνδρες. Να τονίσει πως σάν « εικόνα Θεού» και αυτή, έχει τη θέση της μέσα στην κοινωνία και είναι δυνατόν να παίξει σημαίνοντα ρόλο μέσα στο χώρο της πνευματικής ζωής και δραστηριότητας.

Την αφορμή την έδωσαν οι Μυροφόρες. Με την φλόγα της καρδιάς τους που έδιωξε τη φυσική τους δειλία και απομάκρυνε κάθε φόβο, κέρδισαν για τον εαυτό τους και για κάθε γυναίκα αυτή τη μεγάλη τιμή: Να πορευθούν πρώτες στο σφαλισμένο και φρουρούμενο τάφο του Διδασκάλου, να διατυπώσουν πρώτες το

εκπληκτικό γεγονός της Αναστάσεως, να συναντήσουν πρώτες τον Αναστάντα Κύριο, να δεχθούν της χαράς την ευλογία από το θριαμβευτή του θανάτου, να γίνουν πρώτες αυτές μάρτυρες και κήρυκες του Αναστημένου Χριστού. Από την ώρα αυτή μέσα στο ξεκίνημα της βασιλείας του Θεού, η γυναίκα παίρνει τη θέση που της ανήκει στην ιστορική πορεία.

Τα χαρίσματα που δόθηκαν στην γυναίκα δεν συγκρίνονται με αυτά του άνδρα. Βέβαια άλλη η θέση του άνδρα στην δημιουργία και άλλη η θέση της γυναίκας. Μέσα στα σχέδια της θείας Πρόνοιας υπάρχει η αλληλοσυμπλήρωση και η αλληλοπεριχώρηση.

Δηλαδή, ο ένας συμπληρώνει τον άλλον και ο ένας βοηθεί τον άλλον. Αν όλα τα χαρίσματα δόθηκαν σε κάθε γυναίκα, από την ίδια εξαρτάται η αξιοποίησή τους, πιο έντονα υπάρχουν στην Ελληνίδα Χριστιανή γυναίκα, και τούτο διότι είναι προικισμένη με μία αιωνόβια προίκα που λέγεται Παράδοση, που λέγεται Ιστορία, που λέγεται Πολιτισμός. Η Μεγάλη μας Μητέρα, η Εκκλησία και η Ρωμιοσύνη είναι σφραγίδες ανεξίτηλες του κάλλους και της πνευματικής ομορφιάς της Ελληνίδας.

Ο Άγιος Παΐσιος έλεγε: “ Μία είναι η αξία της ζωής. Η Οικογένεια. Αλλά την οικογένεια ποιά κολόνα την στηρίζει? Η γυναίκα. Η Μάνα. Αν λείψουν αληθινές μανάδες θα σβήσει ο κόσμος όλος . Τί θα πεί αυτό; Ο Ιερός Χρυσόστομος θεωρεί ως απαραίτητη κίνηση της μάνας που αγαπά το παιδί της, να το μεγαλώσει κοντά στην Εκκλησία. Πόσο χαίρομαι όταν βλέπω τις μωρομάνες να φέρνουν τα βλαστάρια τους στην Εκκλησία και να τα κοινωνούν.

Έτσι τα παιδάκια σιγά σιγά αποκτούν εκκλησιαστική συνείδηση η οποία θα τα ακολουθεί μετέπειτα σε όλη τους την ζωή αφού τα συνδέουμε με τον Χριστό. Η άλλη μήτρα που γεννιέται πνευματικά το παιδί είναι η κολυμβήθρα, η μήτρα της Εκκλησίας, καθώς με την βάπτιση πολιτογραφείται ο άνθρωπος μέλος της Βασιλείας των Ουρανών και μόνο γιαυτό δείχνει τί μεγάλη τιμή έχει δώσει ο Θεός στον άνθρωπο.

Τα προβλήματα πάντα θα υπάρχουν αλλά όλα ξεπερνιούνται με πίστη. Είναι βέβαιο ότι θα συναντήσουμε πειρασμούς. Με υπομονή και προσευχή όμως φθάνουμε στην Ανάσταση. Στην εποχή μας, όλα τα θεριά βάλθηκαν να καταστρέψουν την οικογένεια, να εξευτελίσουν το ευλογημένο πλάσμα του Θεού, την γυναίκα. Να σβήσουν το θείο όνομα της μάνας, να ισοπεδώσουν τον άγιο θεσμό του εκκλησιαστικού γάμου, να βεβηλώσουν την σχέση ανδρός και γυναικός, και να ποδοπατήσουν το ευγενικό δώρο του Θεού, τον αγνό έρωτα.

Μετά, λοιπόν, από την τιμητική θέση που έδωσε ο Χριστιανισμός στην γυναίκα,

ποιά είναι η θέση που της δίνουμε εμείς σήμερα; Προβάλλεται σήμερα η γυναίκα περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Εφημερίδες, περιοδικά, διαφημίσεις, την προβάλλουν σε κάθε γωνιά, σε κάθε βήμα. Κυριαρχεί παντού σαν ύλη όμως, και όχι σαν προσωπικότητα.

Σαν αντικείμενο πόθου και όχι σαν στοιχείο προόδου. Γίνεται γνωστή για σκανδαλώδη ζωή, ενώ αγνοείται σαν ευεργετικός κοινωνικός παράγοντας, από τους πολλούς. Κινδυνεύει να χάσει την τιμητική θέση που της ανήκει. Με το δικό της το πέσιμο κινδυνεύει να υποβαθμιστεί και της κοινωνίας το επίπεδο. Όταν κι όπου επικρατεί υλιστική νοοτροπία, χάνει τη θέση της η γυναίκα. Όταν κυβερνά το πνεύμα και η πίστη, ανακτά την τιμή και το σεβασμό που της πρέπει. Γίνεται προσωπικότητα ηγετική.

Αλλά το θέμα έχει δυο όψεις που είναι απαραίτητο κι οι δύο να προσεχθούν για να έχουμε σωστικά αποτελέσματα. Πρώτα ν'αντιληφθεί η ίδια η γυναίκα πως έχει έναν υψηλό προορισμό και ν'αγωνισθεί να κατακτήσει την τιμητική θέση που η φύση της απαιτεί και ο Χριστός της απέδωσε: Της έντιμης και πιστής συζύγου, της ευλογημένης και στοργικής μητέρας.

Κι έπειτα να την υψώσει η κοινωνία στο επίπεδο που της πρέπει σαν μητέρα, σαν σύζυγο, σαν αδελφή. Να της αποδώσει το σεβασμό που της αξίζει. Να τη δει και να την τιμήσει σαν πνεύμα και σαν ψυχή. Πόσα καλά θα προκύψουν τότε !

Για άλλη μία φορά θα ξανακουστεί το μήνυμα της χαράς και της ελπίδας ,της πνευματικής δημιουργίας, της πανανθρώπινης αλληλεγγύης, της αναστηλώσεως της οικογένειας, της πολιτιστικής προόδου στο σημερινό μας κόσμο. Σαν τότε με τις Μυροφόρες.

Πηγή: pemptousia.gr